

[POHARCOWAĆ *vb pf*

inf poharcować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Biegając, podróżując przemierzyć coś, wszędzie dotrzeć; przen:

*Zwrot: »wszytek świat poharcować«: Trzeći fálzyczow znak/ iże ich iest wielkość [...]. Czwarte/ krążą á włytek świat poharcować chcą/ [...] prawie rádzyby byli opánuiącymi włytek świat/ przetoż biegáią [...]/ łzukáiąc gđzyeby mogli pośesyey dośtác *GilPos* 204v.*

Formacja współrdzenna cf HARCOWAĆ.

SBu